

Bak for de forfulgte

En smak av trofrihet

stefanusalliansen

Hva i alle dager har kaker med Stefanusalliansen og forfulgte kristne å gjøre? Kanskje ikke så rart om du lurer på det. Men vi har en forklaring, og den er like god som den er gammel – faktisk mer enn 50 år!

Richard Wurmland og Gill Holby forble nære venner hele livet. Slik så de ut på 1970-tallet. Wurmland døde i 2001 og Holby i 2015.

En flyktning og en kake

1. juledag 1965 kom en utenlandsk mann til gudstjeneste i American Lutheran Church på Frogner i Oslo. Mannen spurte pastoren om han kunne få lov til å se barna som var på søndagsskole. Joda, pastoren fulgte ham dit – og ble svært overrasket da den fremmede begynte å gråte. Han forklarte: «Jeg er luthersk prest, og jeg har sittet fengslet i 14 år i mitt hjemland, Romania.»

Mannen het Richard Wurmland, som skulle bli et kjent navn for nordmenn i årene som fulgte. Men det er en annen historie. Vi finner oss fremdeles i American Lutheran Church, denne søndagen i 1965. En gjestfri kvinne i menigheten, Gill Holby, inviterte den rumenske presten hjem på kirkekaffe. Han takket ja, og Holby serverte det hun hadde: Kake fra fryseren. Og mens kaken forsvant, begynte et livslangt vennskap.

Under samværet oppfordret Wurmbrand plutselig Holby til å starte en organisasjon i Norge til støtte for forfulgte kristne bak Jernteppet. Mannen hennes holdt på å sprute kaffen utover bordet da han hørte dette. Gill svarte at hun nok ikke var rett person for oppgaven – men at hun visste nøyaktig hvem hun skulle gå til: Læreren og venninnen Else-Marie Skard. Som sagt, så gjort. Og i november 1967 ble Misjon bak Jernteppet stiftet, med Skard som daglig leder.

Bli med på bursdagsfeiring!

Stefanusalliansen fyller 50 år i 2017. Vil dere være med på å feire bursdagen med en kake? Enten dere er en vennegjeng, bibelgruppe, sykkclubb, misjonsgruppe eller annet – alle er invitert til å bli med. Bakerst i heftet finner dere oppskriften på en helt ny Stefanuskake. Elisabeth Holm vant «Kakekrigen» på TV Norge og har utgitt kakebok på Lunde forlag. Vi spurte om hun kunne tenke seg å bidra med oppskriften på en Stefanuskake, og Elisabeth tok utfordringen på strak arm!

Bake, snakke, smake

Mens kaken stekes, kan dere lese de to korte fortellingene i heftet og samtale om dem. Fortellingene handler om to helt vanlige kvinner – som gjennom enkle, hverdagslige handlinger har vist usedvanlig styrke og fått spille viktige roller, hver på sitt sted og i sin samtid.

Slik det var med Gill Holby. Et helt vanlig menneske, som gjennom en enkel handling som å invitere en flyktning fra Romania på kake, kom til å spille en usedvanlig viktig rolle for opprettelsen av Misjon bak Jernteppet. Vi skal aldri tenke smått om det vi gjør. Gud velsigner og bruker den mest hverdagslige handling og de vanligste mennesker.

Send oss bilde!

Send oss gjerne et bilde fra samlingen deres! Vi legger bildene ut på Facebook-siden vår, og noen trykkes også i Magasinet Stefanus. Fint om dere får med både dere selv og Stefanuskaken. Vi plukker ut en håndfull innsendere som vil få tilsendt en gave fra oss.

Send til e-post: post@stefanus.no

Vel – da er det på tide å bake, snakke og smake!

**Med hjertelig bursdagshilsen fra
Stefanusalliansen**

Sovjetunionen, 1968

Aida Skripnikova

Gateevangelisten fra Leningrad

Leningrad, Sovjetunionen – langfredag 1968: En ung kvinne blir arrestert for sin kristne aktivitet og må sone tre år i en sovjetisk arbeidsleir.

Kvinnen heter Aida Skripnikova, og anklagepunktene mot henne lyder: Hun er ivrig baptist. Hun har hatt kontakt med utlendinger. Hun har distribuert bibler. Hun har ikke forbedret seg, til tross for tidligere fengselsopphold.

Dette var fjerde gang Aida ble arrestert. Første gang var hun bare 19 år. Da hadde hun delt ut små blomsterkort med bibelvers i Leningrads gater. For dette sonet hun en ett år lang fengselsstraff fra 1965 til 1966.

Aida Skripnikova ble et velkjent navn for venner av Misjon bak Jernteppet. Hennes enkle og ærlige forsøk på å vitne om Jesus i sin

hjemby, og den voldsomme motstanden hun ble møtt med, gjorde dypt inntrykk på folk. Kommunistavisen «Smena» gikk til angrep på henne i en artikkel, men svaret fra den taleføre Aida ble aldri trykt. Derimot sirkulerte svaret hennes blant venner både i Sovjetunionen og i Vesten, og der skriver hun:

«De kan komme sammen når som helst med hvem De vil og beskjefte Dem med hva De har lyst til: Samtale, lesning, sang. Men hvorfor kan ikke vi få være gjester hos hverandre? Hvilken lov nekter oss dette? Hvorfor får vi ikke be eller lese Bibelen hvor vi vil? Vi får bare lov til å tale om Gud i bedehuset. De ville aldri gå med på å tale om teater bare i teatret, eller å snakke om bøker bare i biblioteket. Derfor kan heller ikke vi tie om det som er hele meningen med vårt liv – Kristus.»

2. påskedag 1971 ble Aida løslatt etter tre år i arbeidsleiren Potma, 50 mil øst for Moskva. I et intervju like etter løslatelsen, sa Aida: *«Jeg ble fortalt at jeg var en slik person som ikke hadde lært noe av straffen. Derfor ville de ikke gi meg pass som de andre fangene fikk. (...) Skjønt fengselsforholdene var meget harde, så fantes det også håp i fengselet. (...) I tre år kunne jeg leve med ordene fra Matteus 11, vers 30, for mine øyne: 'For mitt åk er godt og min byrde lett.'»*

I lang tid etter løslatelsen var Aida fremdeles underlagt streng overvåkning. Eksempelvis måtte hun bosette seg der myndighetene bestemte, melde seg for politiet to ganger ukentlig og søke om lov hver gang hun skulle reise utenfor byen.

Kristne i mange land sendte appellbrev på Aidas vegne, med krav om at hun måtte løslates. Fra Norge ble det sendt mange brev-hilsener til henne i fengselet, sammen med små sjokolader. Aida fikk ikke vite om dette før ved løslatelsen, da de fortalte at det brøt med reglene i arbeidsleiren å utlevere slikt til henne. Men Aida ble forundret og svært glad da hun forstod at hennes sak hadde fått oppmerksomhet over hele verden. Senere sa hun:

«Alle hilsener tok jeg som om de var ment til oss alle (lidende kristne), og ikke bare til meg. Det mest fantastiske er at intet kan skille oss troende fra hverandre. Alle de som tilhører Herren er ett legeme.»

Det var Misjon bak Jernteppet som stod bak aksjonen med å sende sjokolade og en oppmuntringshilsen til Aida. Etter Jernteppets fall fortsatte Aida sitt aktive kristne liv i en baptistmenighet i St. Petersburg. Hun spilte også inn kassetter med kristne sanger. Vi har ikke klart å finne ut hvor hun er i dag. Dette bildet av Aida ble tatt i 1993.

Samtale

- Hva gjør størst inntrykk på dere i fortellingen om Aida?
- Hva tenker dere om Aidas tydelige fremgangsmåte: Burde hun ha vist større forsiktighet i sin iver etter å fortelle om Jesus?
- Hvorfor ble hun fengslet? Hva var det som ble oppfattet som så farlig og truende med det hun gjorde?
- Aida argumenterer godt for retten til å fortelle om troen sin til andre. I Norge er det fullt lovlig å fortelle åpent om troen sin. Men hvordan blir det mottatt på arbeidsplassen? I nabolaget? Blant venner og familie?
- Hva ville dere ha sagt og spurt henne om, hvis dere fikk sjansen til å møte Aida i dag?
- Nordmenn sendte sjokolade. Hvordan kan vi i dag vise de forfulgte at de ikke er glemt?

Pakistan, 2017

Asia Bibi

Dødsdømt for et glass vann

Husker du hva du gjorde den 14. juni 2009?

Sjansen er stor for at svaret ditt er «nei». Men for fembarnsmoren Asia Bibi er dette en dato hun aldri vil glemme. Denne søndagen hadde hun stått opp tidlig for å plukke bær på et jorde utenfor landsbyen. Solen stekte, og hun og de andre kvinnene hadde fått beskjed om at hvis de plukket hele kurven full, ville de få 250 rupier hver (ca. 19 kr).

Det var en svært varm dag, og Asia gikk til brønnen for å kjøle seg ned med et glass vann. Hun senket glasset i brønnen og drakk. Hun fylte glasset på nytt og drakk mer. En av de andre kvinnene kikket på henne, og Asia tilbød henne glasset med vann i. Da ropte en tredje kvinne fra bærbuskene: «Ikke drikk vannet, det er haram!» Haram betyr syndig eller urent.

Fordi Asia var den eneste kristne blant dem, mente noen av kvinnene at vannet var blitt skitnet til ved at hun drakk av det. Kvinnene var sinte og anklaget Asia for å ha ødelagt drikkekilden. Asia, som var oppdratt til å bøye hodet og ta imot diskriminering og skjellsord uten motstand, stod for en gangs skyld opp for seg selv.

Kvinnene anklaget henne for å ha fornærmet islam og profeten Muhammed. Asia ble sint, for dette var ikke sant. De hadde sagt at hun måtte konvertere til islam, men det gikk hun ikke med på. Episoden utartet til en krangel, hvorpå Asia ble hetset og jaget vekk.

Men det stoppet ikke der. Fem dager senere ble Asia angrepet av en mobb og kastet i fengsel. Anklaget for blasfemi ble hun den 8. november 2010 dømt til døden ved hengning. Hun anket, men dommen ble opprettholdt i 2014. Hun anket på ny, til høyeste rettsinstans, men der er saken foreløpig blitt utsatt.

Helt siden sommeren 2009 har Asias ektemann og fem barn vært nødt til å klare seg uten henne. Familien har måttet flytte og lever nå på hemmelig adresse, av frykt for mobbangrep og represalier.

Asia Bibi er dessverre ikke den eneste som er blitt dømt for blasfemi i Pakistan på grunnlag av falske anklager. Mange uskyldige mennesker lider under de vagt formulerte og sterkt misbrukte blasfemilovene.

Særlig religiøse minoriteter risikerer å bli arrestert og dømt, kun basert på rykter om krenkende uttalelser eller handlinger mot islam, Koranen eller profeten Mohammed. Nesten 40 personer er enten dømt til fengsel på livstid eller dødsstraff. Flere av dem er kristne.

Stefanusalliansen har gjennom årene hatt flere appellbrevaksjoner for Asia Bibi. I lengre tid har vi også støttet henne og familien gjennom vår lokale partner i Pakistan, Human Friends Organization (HFO). Støtten går til å betale husleie og mat for familien, og lommepenger til Asia i fengselet så hun kan kjøpe enkle ting hun trenger. Familien får også økonomisk støtte til å reise til fengselet for å besøke henne. På bildet ser vi Asias ektemann Ashiq Masih (t.h.) sammen med vår partner Sajid Christopher, som er leder for HFO.

Samtale

- Kunne noe sånt som dette ha skjedd i Norge? Hvorfor/hvorfor ikke?
- Hvorfor ble egentlig Asia Bibi fengslet? Hva var det som var så «farlig» med det hun gjorde?
- Hva tenker dere om «blasfemilover» som de har i Pakistan – og i en rekke andre land?
- Stadig vekk hører vi om forfulgte kristne som vi ikke har noen mulighet til å hjelpe direkte. Er det viktig at vi likevel vet hva som skjer med dem?
- Her er en praktisk utfordring: Send en oppmuntringshilsen til Asia Bibi! På baksiden av heftet finner dere forslag til formuleringer.

Stefanuskake

Frukt

4,5 dl tørkede tranebær

4,5 dl tørkede, hakkede aprikoser

1 dl appelsinjuice (eller vann)

3,5 dl kandiserte kirsebær

(Man kan også bruke andre typer tørkede/kandiserte bær)

Dynk

1 dl appelsinjuice

1 dl sukker

Topping

2 dl melis

+ nok vann eller melk til å lage en lett rennende glasur

Kaken

2,5 dl smør

4,5 dl sukker

2 ts bakepulver

1 ts salt

1 ts kanel

4 store egg

8-9 dl hvetemel

2,5 dl appelsinjuice

4,5 dl nøtter, f.eks. valnøtter og mandler

1. Bland de tørkede fruktene med appelsinjuice (eller vann) i en bolle og varm dem i 2 minutter i mikrobølgeovnen (eller i en kjele på komfyren). Sett så plast over bollen og la stå til du er ferdig med kakerøren.
2. Sett ovnen på 180°C og smør formene du skal bruke med smør og strø dem lett med hvetemel. Jeg bruker 2 runde former med hull i midten, men du kan også bruke 2 brødfomer á 1,5 liter.
3. I en stor bolle blander du mykt smør, sukker, bakepulver og salt og blander det godt.
4. Rør inn ett og ett egg.
5. Rør inn hvete-melet og appelsinjuicen vekselvis. Avslutt med mel, ellers kan røren skille seg.
6. Tilsett nøttene og den bløtlagte frukten (inkludert juicen den har ligget i). Rør godt.
7. Hell røren i formene og stek i 50-80 minutter, avhengig av hva slags former du bruker. Prøv steke-tiden ved å stikke en kakepinne eller en strikkepinne ned i kaken. Kommer den tørr ut igjen, er den klar.
8. Bland sammen ingrediensene til dynken og kok opp i en liten kjele så sukkeret løser seg opp.
9. Avkjøl kakene i ca 10 minutter i formene, før du velter dem forsiktig over på en rist. Nå, mens kakene er varme, skal du pensle dynken på. Pensle til du har brukt opp alt.
10. Avkjøl kakene helt og bre over glasuren. Pynt gjerne med litt hakket frukt og nøtter på toppen.

Velbekomme!

Foto: Lise S. Jacobsen

Vennlig hilsen
Elisabeth Holm

vinner av «Kakekrigen», sesong 4
www.facebook.com/frokenholms
www.fiftyshadesofgreen.no

Send en hilsen til fengslede Asia Bibi!

- Skriv en oppmuntrende hilsen (på engelsk) på et kort eller i et brev. Bruk forslaget nedenfor eller skriv noe selv. Skriv gjerne også et kort bibelvers (se forslag nedenfor).
- Unngå å skrive noe som kan oppfattes som kritikk av myndighetene eller av islam.
- Brevene sender dere til oss i Stefanusalliansen, og så sørger vi for at de blir levert til Asia Bibi i fengselet. Adressen vår er:

Stefanusalliansen
Postboks 6603 Rodeløkka
0502 Oslo

Forslag til hilsen:

Dear Asia Bibi

I am writing to you to express my deep concern and sympathy regarding your situation. We are many people around the world who remember you and your family in our prayers. We pray that the presence of the Lord will comfort you and fill your heart with hope. May His love carry you each day and give you the strength you need. And may our Lord soon grant you your freedom!

Blessings, (underskrift)

Forslag til bibelvers:

“The righteous cry out and the Lord hears them; He delivers them from all their troubles. The Lord is close to the brokenhearted and saves those who are crushed in spirit.” *Psalm 34:17-18*

“My soul finds rest in God alone; my salvation comes from Him. He alone is my rock and my salvation; he is my fortress, I will never be shaken.” *Psalm 62:1*